

UP. 4, 2, 5. — Vgl. caus. von ली.

— intens. लालपीति P. 7, 3, 94, Sch. *sinnlos herausschwatzen* AV. 6, 111, 1. मुरो पीता सहूं लालपत आसते कृष्ण. 12, 12. *wehklagen, jammern:* लालप्यते R. 5, 13, 35. MBH. 5, 748. लालप्यनान् 1, 3603. 4168. 6557. 7, 115. 8, 4620. R. 2, 73, 45. R. GOR. 2, 78, 23. 108, 16. 6, 82, 123. MÄRK. P. 74, 36. एवं लालप्यतस्तस्य MBH. 1, 968. 13, 470. लालप्यैवं सकृष्टम् 3, 10200. *wiederholt anreden:* लालप्यानमेकैकं डरितां च पुनः पुनः 1, 8449.

— अनु s. अनुलाप-

— अप abläugnen, läugnen: संशुद्धय च तपस्विभ्यः सत्रे वै यज्ञदत्तिणाम् । तो चापलपताम् (imper.) R. 2, 73, 24. शतमपलपति P. 1, 3, 44, Sch. KULL. zu M. 8, 139. तदनुभवसिद्धमपलपतो ग्रनिमीलिकैव SIB. D. 124, 5, 6. राजदेयमपलपितम् *unterschlagen* KULL. zu M. 8, 400. — Vgl. अपलाप f. und caus. von ली.

— अभि schwatten —, sprechen über Ait. Br. 6, 33. ÇĀNKH. Ba. 30, 5. ÇĀMK. zu Brh. AR. UP. S. 148. — Vgl. अभिलाप, अभिलापलप्, निरभिलाप्य.

— आ anreden, sich unterhalten mit: अहं त्वरण्ये कथमेकमेका वानालपेयं निरता स्वधर्मे MBH. 3, 15604. Spr. 1749. MÄRK. P. 35, 31. मञ्जुपास्या भियान्योऽन्यस्पर्शं लब्धापि नालपन् KATHĀS. 4, 63. एवं तपोरालपतो: 37, 177. एवमन्योऽन्यमालप्य 66, 38. पुष्माभिः सममालप्य कथं नुकितवैरकृम् । सहालपिष्यामि पुनः 121, 105. आसौ: सहालपन् RāGA-TAR. 3, 210. sprechen, reden: आलपतः सुमधुरं धार्तराष्ट्राः (d. i. रूपाः) HARI. 8608. आलपती (so ist zu lesen) KATHĀS. 47, 112. उच्छिष्टो नालपेतिकंचित् MÄRK. P. 34, 30. न भूय आलपेत् SADDH. P. 4, 16, a. वचोसि — आलपन् — तानि तानि ताः: zu ihnen NALOD. 2, 12. तत्र योऽन्यत्करणाः साधुमन्यमोदयं (so die ed. Bomb.) *तस्यालपितं डुर्बलस्य eine Unterredung mit dem MBH. 3, 816.* — Vgl. आलपन, आलसि, आलाप, आलापिन्. — caus. sich mit Jmd (acc.) in eine Unterhaltung einlassen Spr. 312. 2221. PANĀKAT. 207, 13. 242, 13. zu Jmd (acc.) sprechen BHAG. P. 10, 90, 24. — Vgl. आलापन (auch in den Nachträgen).

— समा sich unterhalten mit (acc.) SIB. D. 207, 5.

— उद् caus. Jmd (acc.) liebkosen ÇĀK. Ca. 184, 8 (उपलालपन् die andere Recension). MÄRK. P. 27, 1. 76, 3, 7. — Vgl. उल्लाप, उल्लापन (in den Nachträgen, wo zu verbessern ist: *das Liebkosen*), उल्लापिन् f. und caus. von ली.

— प्र (unbedacht) herausreden, schwatzen, faseln TBn. 2, 2, 10, 3. लघुवात्प्रलापमहै MBH. 13, 6884. लोकेनेति निर्गंगे प्रलपता Spr. 2053. उन्मत्तात्प्रलपतः 3334. ÇĀK. 23, 14. KATHĀS. 94, 104. PRAB. 30, 5. KUVALAJ. 140, a. DHŪRTAS. 81, 3. schwatzen so v. a. sich unterhalten BHAG. P. 10, 32, 1. eine Rede vorbringen, sprechen BHAG. 5, 9. MBH. 14, 35. न तत्र प्रलपेत्प्राणो वधिरेष्व गायनः Spr. 4773. यावदौ न कथचित्प्रलपन्विरमति PANĀKAT. 93, 16. 94, 12. ausrufen: शिव शिव शिवेति प्रलपतः Spr. 309. wehklagen PANĀKAT. 75, 25. wehklagend Etwas sprechen, — erzählen: आर्तिहं प्रलपामीदम् MBH. 3, 1203. वधमप्रतिरूपम् R. 2, 64, 1. wehklagend anrufen: प्रलपतो स्म पाण्डवान् MBH. 2, 2339. प्रलपितं wehklagend gesprochen: वचो वैदेहीति (oder वैदेहीति) प्रतिपदमुदम्भु प्रलपितम् SIB. D. 114, 4. n. Geschwätz, Gerede: मुतप्रलपितानि KĀM. NITIS. 11, 65. किं चूता प्रलपितेन PANĀKAT. 146, 1. किं बड्डना प्रलपितेन 162, 7. Wehklage: आक्रन्दः प्रलपितं शुचा SIB. D. 472. PANĀKAT. 224, 16. — Vgl. उन्मत्तप्र-

लपित, प्रलपन, प्रलाप, प्रलापिन्. — caus. zum Sprechen veranlassen: तथापि स्त्रैहः प्रलापयति MÄRK. 86, 14. — Vgl. प्रलापन.

— विप्र 1) sich ausführlich aussprechen: विप्रलतं Auseinandersezzung, Erörterung: न चेन्मोदयं विप्रलतं ममेदम् MBH. 12, 1038. 1040. — 2) wehklagen, jammern: इति विप्रलपन् इत्येवं विलपन् ed. Bomb.) MBH. 7, 2527. 14, 2022. — Vgl. विप्रलाप.

— वि unverständliche —, klägliche Töne aussossen, jammern AV 4, 7, 8. उतेवं मुरो विलपनपीयति 6, 20, 1. MBH. 1, 5902. 3, 1203 (विलपिष्यामि). 2269. 2360. 2371. 2381. 2412. 2422. 2500. 4, 1115 (विलपिष्यतः partic. fut.). HARI. 4839 (विलपती). R. 1, 1, 52, 2, 21, 1. 26, 19. 30, 22. 39, 3. 47, 12. 75, 17. 76, 5. 4, 24, 40 (विलपती). SUÇA. 1, 118, 16. fg. 2, 384, 12. RAGH. 8, 43. KUMĀRAS. 4, 4. SPR. 1807. KATHĀS. 16, 51. GIT. 3, 6. MÄRK. P. 14, 64. 22, 24. 61, 73. PANĀKAT. 28, 18. 29, 15. 33, 13. HIT. 20, 13. 42, 16. 123, 20. BHATT. 6, 11. विलपन् R. 4, 20, 2. विलपामहै R. ed. Bomb. 6, 95, 26. विलपमान MBH. 3, 2867. R. 2, 13, 10. 78, 18. 44. विलप्यत् wehklagend MBH. 7, 2681. wehklagend sprechen, mit acc.: विललापेदम् MBH. 2, 2343. एवमादीनि 2574. विलपति प्रियां प्रति wehklagt über RAGH. 8, 69. bewecklagen: सुतम् R. 1, 1, 33 (35 GOR.). 2, 48, 26. RİEA-TAR. 6, 206. विलपित n. Klage, Jammer NIR. 5, 2. MBH. 3, 2436. R. 2, 39, 40 (38, 50 GOR.). 44, 2. 77, 19. R. GOR. 2, 79, 35. 4, 61, 27. 7, 24, 28. — 2) vielfach sprechen: एवं तेषां विलपतो विप्राणां विविधा गिरः MBH. 1, 7049. विलेपुः कोकिलाः — मधुराणि विचित्राणि HARI. 8369 (vgl. 7673). — Vgl. विलाप. — caus. Jmd (acc.) wehklagēn —, jammern machen P. 1, 4, 52, VÄRTT. 3, SCH. AV. 1, 7, 2, 6. viel reden lassen, med. BHATT. 8, 83.

— प्रवि s. प्रविलापिन्.

— सम् 1) sich unterhalten DAÇAK. 39, 5. — 2) benennen: सकलं इति संलप्यते SARVADARÇANAS. 83, 17. — caus. Jmd anreden: संलापितानां मधुरेवचोमिः SPR. 3077. — Vgl. संलाप fgg.

2. लप् (= 1. लप्) nom. ag. in अभीलापलप्य.

लपन (von 1. लप्) n. Mund AK. 2, 6, 2, 40. H. 872. HALĀJ. 2, 363. — Vgl. वक्त्र and वदन.

लपित (wie eben) 1) adj. und u. s. u. 1. लप् — 2) f. आ N. pr. einer ÇĀRNGIKĀ (eines best. Vogels), mit der Mandapāla sich begattete, MBH. 1, 8347. fgg.

लपेटिका f. N. pr. eines Wallfahrtortes MBH. 3, 8157.

लपेट m. N. des Dämons einer best. Kinderkrankheit PĀLA. GRH. 1, 16.

लप्सिका Bez. eines best. Gerichts: समितं सर्विष्या भृष्टा शर्करा पवसि निषेत् । तस्मिन्धनोकृते न्यस्येष्वङ्गमरिचादिकम् || सिद्धेषा लप्सिका व्याता BHĀVAPR. im ÇKDRA. — Vgl. लापशी und लापशो bei MOLESW.

लप्सुद् n. = कूर्च Bocksbart Schol. zu KĀT. ÇR. 16, 1, 38.

लप्सुद्दिन् adj. bärig, vom Bock TS. 5, 6, 16, 1. ÇAT. BR. 6, 2, 2, 6. 15. KĀT. ÇR. 16, 1, 38.

लप्स्यन n. der Form und dem Zusammenhange nach ein nom. act., interpolit und gewiss unrichtig NIR. 4, 10.

लवैः m. Wachtel VS. 24, 24. °सूत्तं Wachtellied heißt nach einer Legende das Lied RV. 10, 119. NIR. 7, 2. Daher Aindra Laba als Liedverfasser genannt RV. ANKA. लवै Perdix chinensis RÉAUN. im ÇKDRA. — Vgl. लाब.